

Sag C-201/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

13. marts 2024

Forelæggende ret:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovakiet)

Afgørelse af:

29. februar 2024

Klagende part:

A.En. Slovensko s.r.o.

Indstævnte:

Úrad pre vybrané hospodárske subjekty

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

NAJVYŠŠÍ [sagsnummer]
SPRÁVNY SÚD [...]
SLOVENSKEJ REPUBLIKY [...]
(Den Slovakiske Republiks øverste domstol, Slovakiet)

AFGØRELSE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks øverste domstol) [sammensætningen af den ret, der behandler sagen] [...] har i appelsagen mellem klageren: **A.En. Slovensko s.r.o.** [...] [advokatoplysninger] [...] og indstævnte: **1/ Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, 2/ Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky** til prøvelse af dom fra Krajský súd v Bratislave (den regionale ret i Bratislava, Slovakiet) [sagsnummer] [...] af 2. juli 2020 [ECLI-kode] [...]

truffet følgende afgørelse:

I. Sagen **udsættes.**

II. I henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

1. *Skal artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 9 i direktiv 2009/133/EF fortolkes således, at denne bestemmelse er i strid med en national retsforordning [zákon o osobitnom odvode (lov om særlige afgifter)], hvorefter kapitalvinding fra transaktioner (tilførsel af aktiver) mellem selskaber med hjemsted i Slovakiet pålægges en særlig afgift?*

2. *Kan artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 9 i direktiv 2009/133/EF, hvorefter kapitalvinding fra tilførsel af aktiver, beregnet som forskellen mellem den faktiske værdi af overførte aktiver og passiver og deres værdi til skattemæssige formål, også anvendes på en indenlandsk transaktion mellem selskaber, der har hjemsted i samme medlemsstat, når de nationale bestemmelser beskatter kapitalvinding fra en sådan transaktion ved en afgift, der har virkninger som beskatning (dvs. en særlig afgift)?*

Begrundelse

- 1 EU-Domstolen (herefter »**Domstolen**«) anmodes om at træffe en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 9 i Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktiver

vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og når et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted flyttes mellem medlemsstater (herefter »**direktiv 2009/133**«).

- 2 Grundlaget for denne anmodning er, at der er opstået retlige uklarheder under den retslige prøvelse af finansforvaltningens afgørelser om at pålægge klageren, der har foretaget et apportindskud i datterselskaber (herefter »**transaktionen**«), hvor kapitalvindingen, der opstod som følge af denne transaktion, blev pålagt en afgift i form af en særlig afgift for virksomhed, som er reguleret i henhold til zákon č. 235/2012 Z. z. o osobitnom odvode z podnikania v regulovaných odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lov nr. 235/2012 om indførelse af en særlig afgift for erhvervsvirksomhed i regulerede sektorer og om ændring og supplerung af visse retsakter heri), herefter »lov om særlige afgifter«.

Retsgrundlaget

EU-retten

- 3 Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/133 bestemmer:
- »Fusion, spaltning eller partiel spaltning medfører ingen form for skat på kapitalvinding beregnet som forskellen mellem den indre værdi af de overførte aktiver og passiver og disses skattemæssige værdi«.
- 4 Artikel 9 i direktiv 2009/133 bestemmer:
- »Artikel 4, 5 og 6 finder anvendelse på tilførsel af aktiver«.

Slovakisk ret

Slovakisk lov regulerer en særlig afgift på indkomst fra erhvervsvirksomhed inden for områderne, der er reguleret af lov om særlige afgifter.

- 5 I henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), nr. 1, og litra b), i lov om særlige afgifter i den ordlyd, der finder anvendelse på den foreliggende sag:
- »En reguleret enhed er en enhed eller organisatorisk enhed under en udenlandsk enhed, der:
- a) har tilladelse til at drive virksomhed inden for følgende sektorer:
- (bl.a.) 1. energisektoren på grundlag af en tilladelse udstedt af Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (myndigheden for regulering af netværkssektorer, Slovakiet) i henhold til særlige bestemmelser,
- b) det forudsættes, at den vil operere i den sektor, der er nævnt i litra a), i hele regnskabsperioden«.

- 6 Artikel 13, stk. 1, i lov om særlige afgifter i den på transaktionstidspunktet gældende ordlyd bestemte:

»En enhed eller organisatorisk enhed under en udenlandsk enhed, som pr. 1. september 2012 har tilladelse til at drive virksomhed som nævnt i artikel 3, stk. 1, litra a), og hvis indtægter fra virksomheden som nævnt i artikel 3, stk. 1, litra a), i regnskabsperioden, der går forud for denne lovs ikrafttræden, og som har opnået mindst 50% af den samlede indkomst for den pågældende regnskabsperiode, har status som en reguleret enhed i henhold til denne lov. For en sådan reguleret enhed indtræder pligten til at betale afgift fra starten af regnskabsperioden, som er fra september 2012, såfremt det økonomiske resultat, der er opnået i afregningsperioden forud for denne lovs ikrafttræden, har nået mindst det beløb, der er fastsat som afgiftsgrundlaget i artikel 4 stk. 2. Begrebet regnskabsperiode, som skal forstås ved ovenstående, forstås som regnskabsperioden umiddelbart forud for denne lovs ikrafttræden, hvor pligten til at udarbejde et korrekt regnskab bestod, og hvor regnskabet skulle fremlægges sammen med en selvangivelse inden for den periode, der er forløbet forud for denne lovs ikrafttræden indtraf«.

- 7 Artikel 13, stk. 4, i lov om afgift i den på transaktionstidspunktet gældende ordlyd: »det økonomiske resultat for den afregningsperiode, hvori den regulerede enhed har tilladelse til at drive virksomhed i sektoren som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), multipliceret med den faktor, der er nævnt i stk. 5; det angivne afgiftsgrundlag anvendes til at beregne afgifter til betalingsregnskabsformål i henhold til artikel 9 for de afgiftsregnskabsperioder, der falder inden for regnskabsperioden, for hvilken det økonomiske resultat er indberettet«.

- 8 Artikel 17d, stk. 1, litra a), i zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (lov nr. 595/2003 om indkomstskat), herefter »**lov om indkomstskat**«, i den version, der var gældende på transaktionstidspunktet, bestemte: »som grundlag for beskatning af en person, der foretager et apportindskud, som er et særskilt indskudt aktiv, en virksomhed eller en del heraf, og som udgør beskatningsgrundlaget efter artikel 17 stk. 1, litra b) eller c), i den skatteperiode, hvori apportindskuddet er foretaget, medregnes ikke forskellen mellem værdien af apportindskuddet, der er medtaget som et partnerindskud, og værdien af apportindskuddet i regnskabsbøgerne, og modtageren af apportindskuddet overtager de indskudte aktiver og passiver til oprindelige priser i henhold til særskilt bestemmelse, og materielle og immaterielle aktiver til oprindelige priser i henhold til artikel 25«.

- 9 I henhold til artikel 17d, stk. 1, i lov om indkomstskat, finder den nævnte stk. 1 endvidere anvendelse, »hvis genstanden for apportindskuddet er et særskilt indskudt aktiv, som er et værdipapir eller en andel i en erhvervsvirksomhed eller en virksomhed eller en del heraf, som er foretaget af den, der foretager apportindskuddet med hjemsted på Den Slovakiske Republiks område til fordel for modtageren af apportindskuddet i en EU-medlemsstat eller en stat, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og dette aktiv, virksomheden eller en del heraf er funktionelt forbundet med et fast driftssted af

modtageren af apportindskuddet beliggende på Den Slovakiske Republiks område, og modtageren af apportindskuddet overtager apportindskuddet til oprindelige priser. Hvis modtageren af apportindskuddet ikke har et aktiv, en virksomhed eller en del heraf eller er funktionelt forbundet med et fast driftssted beliggende på Den Slovakiske Republiks område, skal den person, der foretager apportindskuddet handle i overensstemmelse med artikel 17b« (bestemmelser, der regulerer apportindskud i faktiske værdier).

Twisten i hovedsagen

- 10 Handelsselskabet A.En. Slovensko s.r.o. [...], herefter »**klageren**«, er i henhold til lov om afgift en såkaldt reguleret enhed, der driver reguleret virksomhed, der kan være omfattet af pligten til at betale en særlig afgift i henhold til ovennævnte lov. Klageren er et slovakisk handelsselskab og er samtidig medlem af A.En.-gruppen, der består af virksomheder fra en række EU-medlemsstater, der beskæftiger sig med produktion af elektricitet, handel med elektricitet, gas og varme. I 2017 blev strukturen af A.En.- gruppen ændret, da klageren gennemførte en række indenlandske transaktioner mellem oktober og december 2017 ved at foretage flere apportindskud i andre slovakiske datterselskaber. Dette førte til, at det af selskabet deklarerede økonomiske resultat for 2017 fremgik, at mere end 98% af de indberettede aktiver stammede fra opskrivning af apportindskud.
- 11 Indstævnte nr. 1 traf den 19. juli 2019 en afgørelse, hvorved den på baggrund af en afregning af betalte afgifter konstaterede, at klageren, som en reguleret enhed, ikke havde betalt alle særlige afgifter, hvilke var på 701 222,40 EUR i forhold til afgiftsafregningsperioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
- 12 Klageren appellerede denne afgørelse efter artikel 8, stk. 6, i lov om afgift for så vidt angår grundlaget for pålæggelse af den særlige afgift for at drive erhvervsvirksomhed i regulerede sektorer, afgiftens størrelse og det beløb, der følger af afgiftsafregningen. Klageren gjorde gældende, at det økonomiske resultat før skat på 10 319 149,01 EUR bestod af det økonomiske resultat fra driftsaktiviteter før skat på 157 711,25 EUR og det økonomiske resultat af finansielle aktiviteter før skat på 10 161 437,76 EUR. Klageren anførte, at det økonomiske resultat fra finansielle aktiviteter udelukkende stammede fra en engangsregnskabstransaktion fra ikke-reguleret virksomhed i en reguleret enhed, som ikke førte til virksomhedens økonomiske berigelse og kun var en omorganisering af klagerens struktur i klagerens virksomhed, hvorfor resultatet før skat for 2017 overvejende stammede fra overskuddet fra ikke-reguleret virksomhed. Klageren har af denne grund gjort gældende, at grundlaget for den særlige afgift og dens størrelse fastsat ved afgørelse fra den afgiftsansvarlige myndighed ikke kan opgøres på grundlag af et økonomisk resultat, der ikke er opnået ved indtægter fra reguleret virksomhed.
- 13 Indstævnte nr. 2 påpegede under klagens behandling, at siden ikrafttrædelsen af lov om afgift, betragtes det økonomiske resultat før skat, der er angivet i linje 100 i selvangivelsen (lovens artikel 5, stk. 3) eller det økonomiske resultat før skat

indberettet efter internationale regnskabsstandarder, reguleret efter særskilte regler, som grundlaget for afgiften, når lovens artikel 5 anvendes. Den indstævnte understregede, at loven om indkomstskat ikke længere giver mulighed for efterfølgende regulering af det økonomiske resultat, som er grundlaget for afgiften, uanset hvilken økonomisk transaktion, hvis resultat regnskabsmæssigt udgør det økonomiske resultat, som den regulerede enhed har gennemført. Indstævnte konstaterede, at indstævnte heller ikke er bemyndiget til at vurdere gennemførelsen og det retlige grundlag for transaktionen, der resulterede i en uoverensstemmelse i den regulerede enheds skattepligtige indkomst, der udgør det økonomiske resultat, der fremgår af selvangivelsens linje 100. Selv om dette resultat er grundlaget for afgiften, indgår det ikke, i henhold til artikel 17d i lov om indkomstskat, i beskatningsgrundlaget, og af denne grund blev den indkomst, der er opnået fra finansiel virksomhed, fratrukket det økonomiske resultat i selvangivelsen. Indstævnte nr. 2 understregede i denne sammenhæng, at den særlige afgift anses for at være betaling, der herefter udgør en skattefradragberettiget udgift, hvilket dermed nedsætter beskatningsgrundlaget og den skyldige indkomstskat.

Hovedsagens behandling ved de nationale domstole

- 14 Klageren indgav en administrativ klage til Krajský súd v Bratislave (den regionale ret i Bratislava, herefter »**forvaltningsdomstolen**«) over finansforvaltningens afgørelser, og den blev afvist af forvaltningsdomstolen. Forvaltningsdomstolen anså det centrale omstridte spørgsmål, hvilket også fremgår af dommens begrundelse, som hvorvidt det er tilladt at fastsætte afgiftens størrelse ud fra det samlede økonomiske resultat, som den regulerede enhed har opnået, eller om det udelukkende skal baseres på det økonomiske resultat, der er opnået ved reguleret virksomhed. Forvaltningsdomstolen argumenterede for, at tilførte aktiver og aktier i handelsselskaberne, der udgjorde apportindskuddet, blev bogført i klagerens regnskabsbøger på det tidspunkt, hvor apportindskuddene blev foretaget til deres (lavere) bogførte værdi, og ikke til deres (højere) anslåede værdi, som er fastsat efter en sagkyndig vurdering på tidspunktet for indskuddene (faktisk værdi), og klageren var derfor forpligtet til at registrere en positiv forskel mellem den faktiske værdi af indskuddene og aktier i de handelsselskaber, der var omfattet af indskuddet, og deres bogførte værdi som indtægt, hvilket regnskabsmæssigt medførte en stigning i det økonomiske resultat, der dog ikke stammede fra levering (salg) af elektricitet, hvilket er klagerens regulerede virksomhed. Som følge af, at apportindskuddene ud fra et indkomstskatemæssigt perspektiv blev foretaget til oprindelige priser, blev indkomsten, på grund af forskellen mellem værdien af apportindskuddet, der blev indregnet som en partnerindskud, og værdien af apportindskuddet i indskudsyderens – klagerens - regnskabsbøger – ikke medtaget i beskatningsgrundlaget. Det betyder, at indkomsten fra apportindskuddet var en ikke-skattepligtig indkomst efter artikel 17d, stk. 1, litra a), i lov om indkomstskat.
- 15 I begrundelsen for den appellerede dom henviste forvaltningsdomstolen til Domstolens dom af 12. december 2019, Slovenské elektrárne, C-376/18,

ECLI:EU:C:2019:1068, hvoraf fremgår, at direktivet [2009/72 /EF] (det tredje energidirektiv) skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for national lovgivning, der indfører en særlig afgift på indtægter opnået ved virksomhed, der udøves på både nationalt plan og i udlandet af virksomheder, der er aktive på grundlag af en tilladelse udstedt af en offentlig myndighed inden for regulerede sektorer, herunder virksomheder, som er indehavere af en tilladelse til forsyning af elektricitet, der er udstedt af den kompetente, nationale regulerende myndighed.

- 16 Under behandling af indsigelsen vedrørende uoverensstemmelsen mellem de anfægtede afgørelser fra finansforvaltningsmyndighederne og direktiv 2009/133, lagde forvaltningsdomstolen vægt på medlemsstaternes enekompetence på området for foranstaltninger vedrørende offentlige finanser, hvilket også omfatter indførelse af en særlig afgift. Forvaltningsdomstolen tilføjede, at den foretager en sådan vurdering, især fordi formålet med den særlige afgift ikke er at forhindre skatteunddragelse og dobbeltbeskatning, men at konsolidere de offentlige finanser. På grund af det anderledes formål med denne foranstaltning sammenlignet med formålene med direktiv 2009/133, er forvaltningsdomstolen derfor af den opfattelse, at måden, hvorpå dette direktiv er gennemført i Den Slovakiske Republik, ikke berettiger, at lov om afgift skal fortolkes i overensstemmelse med direktivet, også i forhold til indenlandske transaktioner.
- 17 Klageren har iværksat en kassationsappel til prøvelse af forvaltningsdomstolens dom. Påstandene heri er indholdsmæssigt identiske med de påstande, som klageren fremsatte under sagen vedrørende appelproceduren for den indstævnte part nr. 2, samt i sagen for forvaltningsdomstolen.
- 18 Klageren har navnlig henvist til dom af 31. juli 2019 afsagt af Najvyšší súd Slovenskej Republika (Den Slovakiske Republiks øverste domstol) [sagsnummer] [...], hvor domstolen i en appelsag stadfæstede dommen fra Krajský súd v Bratislave (den regionale ret i Bratislava) [sagsnummer] [...] af 14. oktober 2015 som ophævede en afgørelse fra finansforvaltningen om at pålægge en særlig afgift på kapitalvinding som følge af indskud af aktiver fra SPP, a.s. til selskabet Eustream, a.s., hvis selskab SPP, a.s. var aktionær, for at opfylde de krav, der følger af det såkaldte tredje gasdirektiv (2009/73/EF).
- 19 I ovennævnte dom fandt Najvyšší súd (øverste domstol), at »i den foreliggende sag har direktiv [2009/133] en direkte virkning med hensyn til de rettigheder, der er tilstrækkeligt klare og ubetingede heri, og i lyset af dets formål, som er at undgå beskatning af udvalgte transaktioner, er direktivet bindende for alle myndigheder. I denne henseende synes artikel 4, sammenholdt med artikel 9 i direktiv [2009/133], hvoraf fremgår, at fusion, spaltning eller partiel spaltning medfører ingen form for skat på kapitalvinding beregnet som forskellen mellem den indre værdi af de overførte aktiver og passiver og disses skattemæssige værdi. Direktivet definerer »kapitalvinding« som forskellen mellem den indre værdi af de overførte aktiver og passiver og disses skattemæssige værdi. Desuden defineres »den indre værdi af de overførte aktiver og passiver« som »skattemæssig værdi« (præmis 100) i dets artikel 4, stk. 2, litra a) og b). Najvyšší súd (øverste domstol)

bemærkede også i denne dom: »På grund af det forhold, at den gennemførte transaktion var skatteneutral, også i lyset af nationale regler (artikel 17d i lov om indkomstskat), og da den særlige afgift har karakter af en direkte skat og falder inden for anvendelsesområdet for direktivet [2009/133], bør det tages i betragtning, at det ydede indskud, som blev bogført som en afskrivning af negativ goodwill på 1 720 998 422,05 EUR, af hensyn til formålet med skatteneutralitet, ikke udgjorde et grundlag for opkrævning af den særlige afgift i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i lov om den særlige afgift. Derfor konkluderede Najvyšší súd (øverste domstol) i overensstemmelse med den retlige opfattelse fra regionalretten, at det i sagen var nødvendigt at anvende en fortolkning i overensstemmelse med EU-retten, og under hensyntagen til omstændighederne i den pågældende sag, at give EU-retten forrang, nærmere bestemt i forhold til formålet med direktiv [2009/133] om skattemæssig neutralitet. Den omstændighed, at de indstævnte ikke handlede i overensstemmelse hermed, og ikke gav EU-retten forrang, medfører, at de anfægtede afgørelser er behæftet med mangler, der medfører, at de er i uoverensstemmelse med loven« (præmis 109).

- 20 Det skal bemærkes, at Najvyšší súd (øverste domstol) i ovenstående sag gav virkningerne af direktiv 2009/133 forrang, i stedet for at anvende den nationale lov omsærlige afgifter uden at forelægge et [præjudicielt] spørgsmål for Domstolen vedrørende fortolkningen af direktiv 2009/133.

Begrundelsen for at forelægge de præjudicielle spørgsmål

- 21 Domstolen har i sin dom af 12. december 2019, Slovenské elektrárne, C-376/18, ECLI:EU:C:2019:1068, fortolket artikel 3, stk. 1-3 og 10, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF (herefter »direktiv 2009/72«) og nåede frem til en konklusion svarende til klagerens påstande om, at den særlige afgift, der er indført ved lov om afgift, har karakter af en generel afgiftsmæssig foranstaltning, og nærmere bestemt af en direkte skat på den samlede indkomst for selskaber, der er aktive inden for erhvervssektorer, som er omfattet heraf. Domstolen udtalte, at denne afgift (i) i overensstemmelse med forarbejderne til afgiftsloven forfølger et budgetmæssigt formål med henblik på at forebygge en stigning i den offentlige gæld og bekæmpe den økonomiske krise, (ii) den finder anvendelse på virksomheder, der er aktive inden for regulerede sektorer, dvs. ikke kun i energisektoren, men også i mange andre økonomiske sektorer, (iii) den finder ikke anvendelse på forsyning af elektricitet som sådan, men belaster den pågældende regulerede enheds generelle finansielle resultat. Af disse grunde nåede Domstolen i den præjudicielle procedure til den konklusion, at direktiv 2009/72, og navnlig direktivets artikel 3, stk. 1-3 og 10, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for national lovgivning, der indfører en særlig afgift på indtægter opnået ved virksomhed, der udøves på både nationalt plan og i udlandet af virksomheder, der er aktive på grundlag af en tilladelse udstedt af en offentlig myndighed inden for regulerede sektorer, herunder virksomheder, som er indehavere af en tilladelse til forsyning af elektricitet, der er udstedt af den kompetente, nationale regulerende myndighed.

- 22 Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/133 bestemmer, at en fusion, spaltning eller partiel spaltning **medfører ingen form for skat på kapitalvinding** beregnet som forskellen mellem den indre værdi af de overførte aktiver og passiver og disses skattemæssige værdi. I henhold til artikel 9 i direktiv 2009/133, finder artikel 4, 5 og 6 anvendelse på tilførsel af aktiver. Hvis en særlig afgift i lyset af Domstolens praksis kan betragtes som en direkte afgift eller en afgiftskategori, er det væsentlige spørgsmål i den foreliggende sag, om det er i overensstemmelse med de mål, der forfølges af direktiv 2009/133, at en reguleret enhed efter afgiftsloven er blevet opkrævet en sådan afgift, også i forhold til en del af det økonomiske resultat, der består af indtægter opnået fra »ureguleret« virksomhed - i dette tilfælde er der tale om kapitalvinding som følge af en transaktion i form af overførsel af aktiver til datterselskaber, som opfylder betingelserne og definitionselementerne for tilførsel af aktiver i henhold til artikel 2, litra d), i direktiv 2009/133, i en situation, hvor denne type indkomst på den ene side, i overensstemmelse med direktiv 2009/133, ikke skal beskattes, men på den anden side fremgår det både af bestemmelserne i afgiftsloven og den citerede dom fra Domstolen i sagen C-376/18 (Slovenské elektrárne), at den særlige afgift påvirker det samlede økonomiske resultat.
- 23 Et andet vigtigt element er derfor, at såfremt kravet om neutralitet i henhold til direktiv 2009/133 betyder, at de pågældende transaktioner hverken kan pålægges indkomstskat (som i det foreliggende tilfælde er sikret ved bestemmelserne i national ret) eller enhver anden form for pengeydelse, der har samme virkning som indkomstskat (hvilket skal forstås som en særlig afgift), eller på anden måde fører til beskattning af kapitalvinding, kan ovenstående også gælde for rent indenlandske transaktioner (tilførsel af aktiver), dvs. dem, der udføres mellem slovakiske virksomheder uden et grænseoverskridende element, hvilket er tilfældet i den foreliggende sag.
- 24 Hvad angår Domstolens praksis, fastslog Domstolen i præmis 28 og 29 i dommen af 18. september 2019, AQ og DN, C-662/18 og C-672/18, ECLI:EU:C:2019:750, at: »Det bemærkes, at Domstolen allerede **har antaget anmodninger om præjudiciel afgørelse i tilfælde, hvor de EU-retlige bestemmelser var gjort anvendelige af national ret, hvori den valgte regulering af situationer, hvor samtlige elementer var begrænset til en enkelt medlemsstat, var tilpasset EU-retten, selv om de faktiske omstændigheder i hovedsagen ikke var omfattet af EU-rettens direkte anvendelsesområde** (dom af 22.3.2018, Jacob og Lassus, C-327/16 og C-421/16, EU:C:2018:210, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis). Endvidere har Domstolen **taget sådanne anmodninger til realitetsbehandling, også i tilfælde, hvor den EU-retlige bestemmelse, som ønskes fortolket, i national ret finder anvendelse under andre betingelser end dem, der er forudset ved den tilsvarende EU-retlige bestemmelse** (jf. i denne retning dom af 11.10.2001, Adam, C-267/99, EU:C:2001:534, præmis 27-29, og af 7.11.2018, C og A, C-257/17, EU:C:2018:876, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis)«.
- 25 I dommen af 27. april 2023, Banca A (anvendelse af fusionsdirektivet i nationale situationer), C-827/21, ECLI:EU:C:2023:355, kom Domstolen imidlertid til den

konklusion, at »EU-retten ikke forpligter en national domstol til at fortolke en bestemmelse i national ret i overensstemmelse med Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater, der finder anvendelse på en rent intern transaktion af en fusion af to virksomheder, som hver især er etableret i samme medlemsstat, da denne transaktion ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde. Domstolen har ikke kompetence til at besvare præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af direktiv 2009/133, fordi de faktiske omstændigheder i hovedsagen for det første ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, og for det andet ikke finder direkte og ubetinget anvendelse på disse faktiske omstændigheder i henhold til national ret«.

- 26 Ifølge den forelæggende ret følger det af Domstolens dom i AQ- og DN-sagen, at hvis den nationale regulering vedrørende tilførsel af aktiver er identisk med ordlyden af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/133, som omhandler, at kapitalvinding fra sådanne transaktioner er ikke-afgiftspligtige, kan virkningerne af dette direktiv også gøres gældende ved rent indenlandske transaktioner. Ud fra Banca A-dommen kan man udlede nødvendigheden af at lægge vægt på den nationale domstols forpligtelse, da denne skal vurdere en rent indenlandsk transaktion og undersøge eksistensen af national regulering og give den forrang, hvis denne regulering adskiller sig fra direktivets bestemmelser, eller hvis det drejer sig om en transaktion, der på grund af sin karakter end ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde.
- 27 Af disse grunde finder den forelæggende ret i den foreliggende sag, også under hensyntagen til ovennævnte domme fra Domstolen, at det er nødvendigt også at besvare spørgsmålet, om virkningerne af artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 9 i direktiv 2009/133 (hvis Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende) overhovedet kan påberåbes i forbindelse med en transaktion, der er gennemført mellem selskaber med hjemsted i Slovakiet (dvs. der ikke er et grænseoverskridende element), hvor overskuddet fra denne transaktion, ifølge national lovgivning, er underlagt en afgift, som har virkning som en direkte afgift (særlig afgift), men som ikke er underlagt indkomstskat (artikel 17d i lov om indkomstskat).
- 28 De deraf følgende uklarheder vedrørende fortolkningen af fællesskabsretten har ført til, at Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks øverste domstol) har forelagt de ovennævnte præjudicielle spørgsmål.
- 29 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks øverste domstol) bemærker, at den i den foreliggende sag fungerer som en kassationsdomstol, hvis afgørelser ikke kan appelleres i henhold til artikel 438, stk. 1, správny súdny poriadok (lov om forvaltningsretspleje).
- 30 [henvisning til artikel 267, stk. 3, TEUF] [...]

[formelle og proceduremæssige aspekter ved udsættelsen af sagen]

31 [...]

32 [...]

33 [spørgsmål hidrørende fra national ret vedrørende retten til domstolsbeskyttelse]

[...]

34 [klagevejledning] [...]

ARBEJDS
DOKUMENT